

Szőcs Géza

Látogatók a kastélyban

Ezek itt a kastélyromok. Fiam, ne nyúljál semmihez!

*Valamilyen tűzvész volt, azt hiszem.
Azért kormosak a falak még mindig.
Meg ezek a macskák is akkor költözhettek ide, a kandallóba.
Hogy miféle selymek? Nem, nem hiszem, hogy napernyőből. Va-
lamilyen fehéreneműkből maradhattak. Tudnotok kell, hogy...*

*Tessék? Jó napot. Semmit. Csak eljöttünk megnézni... hát nem
tilos az ilyesmi, igaz?... hogy hol írták alá, azt.*

*Hogy mit szedtünk föl a fűből? Fiacskám, mondtam, hogy...
Mutasd csak! Ez itt egy ilyen régi tintatartó, na, hogy mond-
ják... kalamáris. Benne van még egy toll is, beleszáradt, bele-
tört... semmit nem ér ez már.*

*Gondoltuk, azért még jó lehet valamire, ha itt már nem kell, ki
tudja, mit kell még aláírni egyszer... ez vajon ugyanaz a tinta-
tartó, mit gondol? Hogy hogy értem, hogy ugyanaz, mint... Hát
szóval, mint... nem érdekes.*

*Azt hallottuk, kinőtt itt egy fa a romok közül. Ez igaz? Hogy ott
a nagyteremben vagy nagyszalonban, mi a neve... azt, ahol azt
az izét... tényleg? Kinőtt, áttörte a padlót és a mennyezetet?
Milyen fa? Tölgy? Fenyő?
Halljátok? Kinőtt! Egy libanoni cédrus!*

A liba

*Libát vettem Libanonban,
haj, haj, haj.
El is lopták Trianonban,
baj, baj, baj.
Non, non, non
liba non, non, non.*